

YA RASÛLELLÂH! BİZ SENİN EMANETİNE SAHİP ÇIKAMADIK

Ya Rasûlellâh!

- 1434 yıl önce müşriklerin verdikleri bin türlü sıkıntılar arasında ulaştırmaya çalıştığın mesajların bugün kulakları sağır, gönülleri İslâm'dan ziyade dünya nimetlerine açık, hakikat karşısında gözleri kapalı ve vicdanları körelmiş biz Müslümanların birinci gündemi değil artık.
- Ya Rasûlellâh! Medine'ye hicret ettiğinde birbirleriyle düşman olan Evs ve Hazreç kabilelerini İslâm'ın bayrağı altında kardeşlik temelinde birleştirdin. Bugün bizler Müslümanlar olarak dünyanın birçok yerinde birbirimizin boğazını sıkamak için fırsatlar kollamaktayız.
- Ya Rasûlellâh! Sen tek bir toplum, tek bir ümmet, tek bir duruş sergilemeyi ihdas ederken bugün bizler milliyetçi akımlara, mezhepsel kaygılara, bağlı bulunduğumuz grupların menfaatine değer verip diğer kardeşlerimizi ilgi alanımızdan çıkardık. Cenneti bile sadece bağlı bulunduğumuz kesimlerin tekeline alıp diğer kardeşlerimizi cehennem dibine göndermekten çekinmedik.
- Ya Rasûlellâh! Sen bizlere Yaratan Rabbimizi büyüklüğünü ifade etmek için öğrettiğin, “dinin direği namazın” giriş cümlesi olan “Allahu Ekber” ifadesini aslından uzaklaştırarak birbirimizi öldürdüğümüzde büyük bir başarı kazanmış gibi söylediğimiz slogan haline getirdik.
- Ya Rasûlellâh! “Müslümanlar bir binanın tuğlaları gibidirler” demiştin. Birinde meydana gelen bir sıkıntının diğerlerini rahatsız etmesi gerektiğini bize tenbih etmiştin. Ancak bizler dünyanın farklı bölgelerinde açlık, susuzluk içinde darda kalmış kardeşlerimizin olduğunu bile idraklerimizin kapsamından çıkardık.
- Ya Rasûlellâh! Sen değil bir insanın ölmesini, savaşa giden orduya kadınlara, çocuklara dokunulmayacak emrinin yanında tabiata zarar verilmemesini emretmiştin. Bizler kardeş olma bir tarafa insan olma özelliklerimizin bile eridiği bir zamanda yaşıyoruz. Gazetelerde ve televizyon ekranlarında günlük gösterilen katledilmiş kardeşlerimizin görüntülerini normal bir habermiş gibi algılıyoruz. Hatta görüntülerin kendimizi rahatsız etmemesi için kanalları değiştiriyoruz. Hiç onların dertleriyle dertlenme yolunu tercih etmiyoruz.
- Ya Rasûlellâh! Senin yaptığın onlarca savaşta 250 civarında insan ölmüştü. Bu, aslında merhamet Peygamberi olduğunun en büyük kanıtıydı. Değil dünyada İslâm coğrafyasının sadece bir köşesinde bile her gün biz o rakamlardan daha fazlasına şahit olmaktayız. Sen inanmayanlarla mücadele ederken bizler birbirimizi ortadan kaldırma peşindeyiz.
- Ya Rasûlellâh! Sen Müslümanların günlük hayatının İslâm'ın emirleriyle düzenlenmesini arzu eder ve bu yönde hayatını feda ederken bizler farklı ideolojilerin, anlayışların, idraklerin peşine takıldık. Karşılaştığımız problemlerde Allah ve Rasûlü bu konuda ne tavsiye ediyor diye dönüp hiç bakmıyoruz. Senin hayatın Hz. Aişe annemizin ifadesiyle Kur'an'dı ancak biz

Kur'an'ı gündemimizden çıkardık. Onu sadece belirli günlerde, gecelerde ve kitaplıktaki yerinde hatırlar olduk. Hatta Kur'an ve senin sünnetinden o kadar uzaklaştık ki, bir yerde ayet ve hadis zikredildiğinde bunlar ayet ve hadis olabilir ancak ben farklı düşünüyorum diyen Müslümanlar olduk.

- Ya Rasûlellâh! Müslümanlar için en güzel örneğin sen olduğunu Allah Teâlâ Kur'an'ında buyurmaktadır. Bizler bugün kendimize sanatçılardan, futbolculardan, oyuncularından, politikacılardan ve ideolojik önderlerden örnekler bulduk. Hatta kendimize örnek aldıklarımıza eski yunan tanrıçalarına verilen özel isim olan "idol" ifadesini kullanacak hale geldik. Bunlar, İslâm'dan uzaklaştığımızda örnek algılamamızda neler yaşadığımızı göstermektedir. Acı olan onlardan senin ve senin getirdiğin değerlerin örnek olmasına sıra gelmemektedir.
- Ya Rasûlellâh! Sen "Müslüman, Müslümanın arkasında konuşmaz, onu satmaz" derken bizler kardeşlerimizin dedikodusunu yaptığımız alanlar inşa ettik. Kahvehane köşelerinde, evlerde, sokaklarda, çarşıda, pazarda ve iş yerlerinde birbirimizin gıybetini yapmak için yarışır olduk. Günlük televizyon programları yapar hatta onları en fazla izlenir konumuna taşıdık. Kul hakkı olur konuşmayın diye uyardığın bizler sanki emirmiş gibi dedikoduyu hiç aksatmadan günlük yerine getirilmesi gereken bir ödev haline getirdik.
- Ya Rasûlellâh! Sen komşun Yahudi'ye bile ikramda bulunur, alış-veriş yapar ve halini sorarken bizler bugün karşı komşumuz olan Müslüman kardeşimizin kim olduğunu bile bilmiyoruz. Cebail, komşu hakkında bana çok tavsiyede bulundu dediğin konuyu bir artık unutmuş vaziyetteyiz.
- Ya Rasûlellâh! Sen manevi değerleri öncellerken, onların yaşanması adına hassasiyet gösterirken bizler dini yaşamadığımız gibi yaşayanlara karşı saygı bile duymaz hale geldik. Oruç tutan bir Müslümanın karşısında kendini Müslüman olarak ifade edenler yiyip-içme arsızlığında bulunabilmekteyiz. Selam veren birine karşı sanki daha önceden duymadığı bir ifadeyi duymuş gibi şaşırırmaktayız. Ben Müslümanım demenin işareti olan selamın yerine başkaca uygulamalar ihdas ettik.
- Ya Rasûlellâh! Sen "bir zaman gelecek faizin girmediği yer kalmayacak, faizi istemeyen bile onun tozundan etkilenecek" demiştin. Bizler bugün faizin tozundan ziyade içine girmek için bankaların kapısında kuyruğa girmiş vaziyetteyiz.
- Ya Rasûlellâh! "Rızkın onda dokuzu ticarete" ve "doğruluğu elden bırakmayan tacirler, nebilerle, sıddıklarla beraberdir" demiştin. Senin arkadaşların ticaret yaparken yanlarındaki diğer tüccarların da haklarını koruyorlardı. Bugün bizler, sahte malları, bozuk aletleri satma peşindeyiz. Reklam yaparak daha fazla para kazanmanın, rakibimiz olan Müslüman kardeşlerimizin iflas etmesi için elimizden geleni yapar hale geldik. Zorda kalan bir işveren görüldüğünde bir tekmede sen atacaksın anlayışıyla hareket etmekteyiz.
- Ya Rasûlellâh! Sen "Müslüman görüldüğü zaman Müslümanlığın hatırlandığı kişidir" diyordun. Bugün bize misafir olsan hal ve tavırlarımız ve giyim

kuşamımıza bakarak Müslüman muamelesi yapar mısın? Sizler benim ümmetimdensiniz der misin? Çünkü bizler kendi öz değerlerimizden ziyade gelişmiş olarak sunulan ancak tükenmişliğin zirvesini yaşayan batının kültürüyle bezenmiş durumdayız. İnanmayan insanların davranışları bizlerin öncelikleri haline geldi. Bizi bu halimizle ümmetinin kapsamına alır mısın?

- Ya Rasûlellâh! Dünya genelinde her daim Müslümanların getirdiği salavatların sana bildirilmesiyle hayattasın. Bizlerin hallerinden de haberdarsın. Sana layık bir ümmet olmak için bizlerin şuurlanması yönünde dualarına ve kıyamet gününde güneş bir mızrak boyu yaklaştırıldığında sancağının altında gölgelenmeye ihtiyacımız var.
- Ya Rasûlellâh! “Sen, kardeşlerimi özlüyorum deyip de arkadaşlarının bizler senin kardeşlerin değil miyiz demişlerdi. Sen ise onlar daha gelmediler. Onlar beni görmedikleri halde inananlardır” diye cevap vermiştin. Bizler senin getirdiğin ilahi mesajları hakkıyla yaşayamadık, koruyamadık, layıkıyla sahip çıkamadık, muhafaza edemedik. Sana karşı son derece mahcubuz. “Sevenler sevdikleriyle beraberdir” sözün gereğince seni sevenler olarak bizleri de o özlediğin kardeşlerinin arasına alır mısın? Bizleri de ümmetinden kabul ettiğin Müslümanların içine dâhil eder misin?